

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τήν Δευτέραν, 3^{ην} / 16^{ην} Νοεμβρίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς Λύδδαν ἡ μνήμη τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ αὐτοῦ εἰς τήν πόλιν ταύτην τόν 4^{ον} μ.Χ. αἰῶνα.

Τό λείψανον τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἶχε μετακομισθῇ ἐκ τῆς Ρώμης, πόλεως τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, εἰς τήν Λύδδαν, πόλιν τῆς καταγωγῆς τῆς μητρός αὐτοῦ καί ἐνεταφιάσθη εἰς τάφον, τιμώμενον ὑπό τῶν κατοίκων τῆς Λύδδης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκτίσθη μεγαλοπρεπῆς Ναός ὑπό τῆς ἀγίας Ἑλένης, τά ἐγκαινία τοῦ ὁποίου ἐτελέσθησαν τήν 3^{ην} Νοεμβρίου, καθιερωθεῖσαν ὡς ἡμέραν μνήμης τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου, τῆς μνήμης τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ τελουμένης τήν 23^{ην} Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ ἱερός Ναός οὗτος ὑπέστη τάς ζημίας καί τάς φθοράς τῶν διακυμάνσεων τῆς ἱστορίας τῆς Παλαιστίνης, διετηρήθη παρά ταῦτα ὡς ἓν τῶν Προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου, ἔνθα καί ὡς ὁ Ναός τῆς ἐν Λύδδῃ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος αὐτοῦ, ἀριθμούσης περί τά 1.300 μέλη.

Εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦτον, τόν διατηροῦντα εἰς τήν κρύπτῃν αὐτοῦ τό κενοτάφιον τοῦ Ἀγίου, προεξῆρξεν τῆς θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἡσαίου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Χωρῶν Τσεχίας καί Σλοβακίας, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων τῶν πλησιοχώρων κωμῶν, τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ρένε Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φχές ἐν Ἰορδανίᾳ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ρέμλης Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Συνεσίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου μετά τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς Κοινότητος ἑλληνιστί καί ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀλεξάνδρου Γεννηματᾶ, τῆς Πρέσβευς τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας εἰς Ἰσραήλ, τοῦ Πρέσβευς τῆς Γεωργίας ἐν συμμετοχῇ πλήθους λαοῦ, ἐντοπίων Ἑλληνορθοδόξων Ἀραβοφώνων τῆς Κοινότητος Λύδδης καί ἄλλων Κοινοτήτων τῶν πλησιοχώρων κωμῶν Ἰόππης καί Ρέμλης, ἀλλά καί αὐτῶν ἐκ τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καί τῶν κατεχομένων περιοχῶν, παρακολουθούντων τήν θ. Λειτουργίαν ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ, διασπωμένη ἑνίῳτε, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τόν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τόν ἀοίδιμον μάρτυρα, ὃν ὑπέρ Χριστοῦ πυρούμενον ἐχάλκευσαν κίνδυνοι καί ἐστόμωσαν βάσανοι καί ποικίλαι κολάσεις ἀνῆλθωσαν, σῶμα τό φύσει φθειρόμενον ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν διαβῆναι πρός τόν

ποθούμενον, Χριστόν τόν Θεόν, καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Καί τοῦτο διότι σήμερον ἐορτάζομεν τά ἐγκαίνια τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς καί μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ, δηλονότι τήν κατάθεσιν τοῦ ἀφθάρτου σώματος τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ γενετείρᾳ πόλει αὐτοῦ Λύδῃ.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἀνεδείχθη μέγας τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μάρτυς, διά τοῦτο ἡ μνήμη του τιμᾶται εἰς ἅπασαν τήν Οἰκουμένην. Τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι ὁ Γεώργιος ἀντέστη σθεναρῶς καί μετά παρρησίας κατὰ τῆς λατρείας τῶν δαιμόνων, τουτέστι τῆς εἰδωλολατρείας, ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (3^{ον} μ.Χ. αἰ.), σκληροῦ καί αἰμοβόρου διώκτου τῶν Χριστιανῶν. Περιττόν νά εἴπωμεν, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Διοκλητιανοῦ ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ἡ ἐποχή τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ».

Ὁ θαυμαστός Γεώργιος, φωτισθείς ὑπό τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς οὐδέν τι πλέον ἀπέβλεπεν, εἰ μή μόνον εἰς τόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός αὐτοῦ, : «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τόν ποθούμενον Χριστόν τόν Θεόν καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μιμητής καί κοινωνός γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐπέτυχε εἰς ἑαυτόν τόν λόγον τοῦ Κυρίου: «ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπόν πολύν, ὅτι χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5).

Πράγματι, ἀδελφοί μου, ὁ πιστός φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος ἠδύνατο νά λέγῃ μετά τοῦ θείου Παύλου: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός· ὁ δέ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καί παραδόντος ἑαυτόν ὑπέρ ἐμοῦ», (Γαλ. 2,20). Διά τοῦ βαπτίσματος ἔχω σταυρωθῇ καί ἀποθάνει μαζί μέ τόν Χριστόν καί ἀφ' οὗ εἶμαι πεθαμένος, δέν ἔχει πλέον καμμίαν σημασίαν δι' ἐμέ ὁ κόσμος. Naί, ἔγινα κοινωνός τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ καί εἶμαι πεθαμένος, δέν ζῶ δε πλέον ἐγώ, ὁ παλαιός δηλαδή ἄνθρωπος, ἀλλά ζῇ μέσα μου ὁ Χριστός. Ζῶ ἐμπνεόμενος καί κυριαρχούμενος ἀπό τήν πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μέ ἠγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν Του διά τήν σωτηρίαν μου.

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου θεράπων Γεώργιος ἀπέδειξε διά λόγου τε καί ἔργου ὅτι «ἐν αὐτῷ», δηλονότι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, «ἔζη ὁ Χριστός», (Γαλ. 2,20). Διά τοῦτο εἰς τόν ἀθλοφόρον Γεώργιον ἀρμόζουν πλήρως, οἱ διά στόματος τοῦ μεγαλοφώνου Ἡσαΐου λόγοι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τήν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει», (Λουκ. 4,18). Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιμαρτυρεῖται καί ὑπό τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας λέγοντος: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἱατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε

Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τυχάνει γεγονός αναντίρρητον ὅτι ὁ ἀξίως πολιτευθεὶς τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς ὁ θερμός ἀντιλήπτωρ καὶ εὐεργέτης τῆς Οἰκουμένης. Τοῦτο δέ, ἀγαπητοί μου, ὀφείλεται εἰς τό ὅτι ὁ Θεός τοῦ Γεωργίου εἶναι ὁ Θεός τῆς σαρκαρκαμένης ἀγάπης, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεός ἐν αὐτῷ», (Α΄ Ἰωάν. 4, 16). «Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν», (Α΄ Ἰωάν. 4,8). Κατὰ δέ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος, ἡ ἀγάπη κυρίως εἶναι ἡ ἀπόρριψις κάθε ἐχθρικῆς καὶ ἀντιθέτου σκέψεως, ἐφ’ ὅσον «ἡ ἀγάπη οὐ λογίζεται τό κακόν», (Α΄ Κορ. 13,5). «Ἀγάπη ἐστὶ κυρίως, ἀπόθεσις παντοίας ἐναντίας ἐννοίας, εἴπερ ἡ ἀγάπη οὐ λογίζεται τό κακόν».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν τῆς θείας ἀγάπης εὐαγγελίζεται ἡμῖν σήμερον ἡ ἐν τῇ δοκιμαζομένη γῇ τῶν κηρύκων τῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης ἐπιτελουμένη μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὡς ἀναφωνεῖ καὶ ὁ μελωδός αὐτοῦ: «ὦ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεόν ἔρωτος παμμάκαρ! πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, κἄν χρυσός πέλη».

Ἡ εἰς τὸν Θεόν Πατέρα ἀγάπη τοῦ Γεωργίου, μετεβάλλετο εἰς φῶς καταυγάζον τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀδιαλείπτου καὶ καθαρᾶς αὐτοῦ προσευχῆς, ὡς παρατηρεῖ ὁ μελωδός λέγων: «ἔτι γάρ σου προσευχομένου Γεώργιε, παρέστη ὁ Θεός, βοῶν σοι, ἐπιτάρροθος (ἐπαρωγός) ἦκω σοι, πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας».

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Θεός τοῦ Γεωργίου καὶ Θεός ἡμῶν μᾶς καλεῖ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, νὰ ἀπορρίψωμεν πᾶσαν πτόησιν ἐν ὅψει τῶν συνεχιζομένων συγχρόνων ἡμῖν διωγμῶν καὶ νὰ ἐπιρρίψωμεν τὴν μέριμναν ἡμῶν εἰς Αὐτόν, καθὼς παραγγέλλει ἡμῖν καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: “ πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ”. (Α΄ Πέτρ. 5, 7-8). Ἀμήν. Ἐτη πολλά.

Μετά τὴν θείαν Κοινωνίαν, τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου τῆς Λύδης Ἀρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου καὶ ὑπὸ τῆς Κοινότητος τῆς Λέσχης τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὴν τράπεζαν ταύτην παρεκάθισαν ὡς προσκεκλημένοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Πρεσβειῶν Ἑλλάδος, Κύπρου καὶ Γεωργίας καὶ προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μνάγιερ διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἀγγλιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/2015/11/16/18063>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/R5av9FBrPLc>

http://youtu.be/S_boa7KZqjE

